

имъ и тоя артилерийски бой се продължи дори до три и половина часа слѣдъ пладнѣ. Прѣзъ врѣме на тишината, която послѣдва, неприятеля изново се залови да атакува Омеръ беевото укрѣпление. Турцитѣ се приготвиха да дадатъ отпоръ на тази нова атака. Всичкитѣ оръжия отъ съседнитѣ укрѣпления бѣха обърнати и насочени, както и по-рано, противъ неприятелскитѣ колони; тѣ причиниха на атакующитѣ значителни загуби, които се замѣстваха тозчасъ съ прѣсени и нови войски. Най-послѣ, като се възползуваха отъ крайното изнурение на турскитѣ войници, Руситѣ нахълтаха отъ разни страни въ укрѣплението, което се прѣобърна на една сцена отъ ожесточена борба. Атуфъ паша даде тогава заповѣдъ на единъ баталионъ, който бѣше поставенъ извънъ укрѣплението, да се опълчи срѣщу настѣпающитѣ, откъмъ източната страна на редута неприятелски колони и да ги спрѣ.

Въ тази минута пристигна въ укрѣплението № 12 (Арабъ табя) съ единъ силистренски редифски баталионъ, полковника отъ генералния щабъ Рефикъ бей, който бѣ получилъ заповѣдъ отъ мюшира да подаде рѣка на Омеръ бей. Рефикъ бей нападна стрѣмително неприятеля; почти всичкитѣ руски войници, що бѣха влѣзли въ редута, бидоха